

Kartar Singh v. Mohinder Singh (Pandit,
j.).

ਰਿਵੀਜਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜਨ ਨੰ. 508.

12 ਨਵੰਬਰ 1970 ਈ.

ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ 1872 ਦਾ (I) ਸੈਕਸ਼ਨ 65 — ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ LC (II I of O 1899) — ਸੈਕਸ਼ਨ 35 — ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ — ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ — ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਦ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ - ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ਾ ਕੌਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਨਾਭਾ, ਸਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ.

ਐਨ ਅਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ , ਵਕੀਲ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੀ ਅੰਦਿਤ , ਜੇ.-(1) ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਦਸੌ, ਤਹਿਸੀਲ ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1964 ਵਿੱਚ 17, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨੋਟ ਚਲਾਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 20, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਲਾਡ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹਨ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ 1965 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ 100 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਡੀਡ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨੋਟ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਹਿ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੈਂਟ-ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏ: 17 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 17 ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਬਾਰੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਅਸਲ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

(4) 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਕਿ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਪ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ '35 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨੋਟ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਮੂਲ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਲੱਧਾ ਰਾਮ ਲੱਖੀ ਰਾਮ ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* ਵਿੱਚ, ਭਿੜੇ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਇੱਕ ਆਮ ਬਹਿ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੈਪ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ., *ਮਾਊਂਟ ਹਲੀਮਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (2)* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਗਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ

(2) A.I.R. 1947 Lah. 306.

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਟ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

(1) ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਾਹ. 90.

ਮੁਦਈ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਕਿਵੇਂ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਹਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨੋਟ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(7) ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

Kartar Singh v. Mohinder Singh (Pandit, J.)

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਅਤੇ ਓ ਟੀਐਫਐਚ ਈਆਰਐਸ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1970 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 48 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

17 ਨਵੰਬਰ 1970

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 32 ਨਿਯਮ 2- ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼-ਕੀ ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਓ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਸਵੀਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 32 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਪਲੇਪੋਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 32. ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐੱਲ.ਗਰਗ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 25 ਮਈ, 1970, ਸ੍ਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਛੀਨਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 7 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਏ.ਐਲ.ਬੀ. ਆਹਰੀ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

(2) A.I.R. 1947 Lah. 306.

ਆਰ.ਐਲ.ਏ.ਗਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ.ਜੀ.ਆਰ.ਜੀ. , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।